

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre 10 frt — kr.
Félévre
Negyedévre
Egy hónapra
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: BARTHA MÓR.
Kiadók: HOFFMANN és KRONOVITZ.

Hirdetési díj:
Hat hasábon poszt sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű többzetű
hirdetések alkuszorint jutányos áron vételnek föl. Bővegydíj min
den külön beigtatásért 30 kr.

Kibontakozás.

Hazánk ma még csak nyers ország. Dolgoznak rajta sokan, hogy kifaragják, de a nagy buzgalomnak kevés eredménye van.

Fejlődésünk ötletszerű. Nagyarányu tervek nincsenek a nemzeti köztevékenység elé tűzve. Kapkodásban telt el hosszú idő. A magyar nemzeti állam fejlesztésének céltudatos körvonalai seholsem láthatók. Föl nem használt időknek drága pillanatai fölött tételődhetünk minden téren.

Önrendelkezési jogunk v. szaszzerzése óta harminczkét év telt el. Mennyi hit mennyi remény és mekkora jövőd fogant meg akkor. Hol vagyunk a kilátásokhoz képest?

Legnagyobb fejlődést a közlekedésügyben tudunk felmutatni. Vasuthálózatunk befektetése jóval meghaladja a miliárdot. Az eredmény majdnem csufos, ha meggondoljuk, hogy Galázból oláh buza kisebb vitelbérrel jut Liverpoolig, mint a mienk Nagyváradtól Berlinig.

Mert a hálózat megvan, de a rendszer nincs meg. A vasuthálózat kiegészítő alkatrészei: a kőut és vízi út merőben elhanyagoltatott. E miatt úgy vagyunk, mint az a test, melynek főartériáihoz nem vezetnek apró vércdények. Amerika a tengeren tízezer kilométer utat olcsóbban tesz meg, mint az erdélyi részeken lakó földműves a Mezőségen tíz kilométert.

Ha valaki azt jövődölte volna a reménység napjaiban, hogy a Tisza,

Maros, Körös, Duna harminczkét év mulva is kihasználás nélkül foly végig az Alföldön, hajózási csatornák és öntözési berendezések nélkül, bolondnak kiáltotta volna ki minden jozan ember. Szorosan összefügg ezzel a mulasztással az a sajnálatra méltó tény, hogy buzatermésünknek holdankénti átlaga huszonhárom év alatt — a mint azt Löcherer Andornak derék művéből, a „Gazdasági válság“-ból látom — 370 mm. Ez a termés-átlag rosszabb a semminél, mert országos deficizet jelent a buzahozamnál. Mert ilyen termésátlagnál nyolczforintos árak mellett buzájára egyesesen ráfizet a földművelő.

Ehez járul, hogy hazánk a maga erejéből még arra sem képes, hogy egyszerű földműves-gazdát fölruházzon. Nem szólok azon osztályok igényeiről, melyekben férfi és nő angol kelmét keres. De kérem, a kis embert, a szegénységben élő szatócsot, gyármunkást, alsóbb tisztviselőt, néptanítót — szóval a népnek millióját, még ezt sem tudja hazánk ellátni a legegyszerűbb, legmindennapibb legszükségesebb fogyasztási cikkekkel: a ruházattal.

Ez a nomád állapot nemcsak káros, de megszégyenítő. Ugy néz ki, mintha munkaképesség és életrevalóság hiányában szenvednénk. Pedig a mi népünk nem munkakerülő. A takarékbetétek óriási összege mutatja, hogy nem is pazarló. Az a csodálatos arányokban fejlett népkereskedelem, mely az alföldi gyümölcsnek, tojasnak, baromfinak értékesítésében nyilvánul, bizonyítja, hogy

az életrevalóság sem hiányzik, Mi hát az ok? Miért van hazánk még mindig nyers állapotban.

Egyszerűen azért, mert a nemzet a benne rejlő erőforrásoknak nem ura. Sem teherviselését, sem munkája gyümölcsének értékesítését, sem hitelrendszerét, sem kereskedelmi forgalmát nem szabályozhatja a saját érdekei szerint.

Gazdasági organizmusunknak nincs egy önmagából kiinduló és önmagába visszatérő vérkeringése. Egy politikai vis major hatása alatt nyög egész gazdasági rendszerünk. Minden lépésnél iekintetbe kell vennünk a szomszéd akarátát, jogát, érdekét. És minden lépésnél küzködnünk kell a szomszéd lerejével, kapzsiságával, pörlekedési visketegével és gonosz indulatával.

Majd egyszer, ha a magyar társadalom öntudatra ébred és belátja azt a mindennapi igazságot, hogy a kéz csak szabadon tud dolgozni: egy boldogabb nemzedék előtt érthetetlen lesz, hogy nemzetünk törvényhozási többsége évtizedeken át bölcseségnek tartotta az idegen gyámság alatt sinylődő állapotot. Csodálkozni fog, hogy oly hosszas ideig le lehetett szavazni az életnek, a természetnek és a tapasztalásnak örök igazságait.

Ez a jobb kor talán nincs is olyan távol. Odáig már is eljutottunk egy aggodalomteljes parlamenti harcz sikerei révén, hogy ezentul az önálló vélekedést és a hazafias törekvéseket nem fogják lebunkózni.

Követni fogja ezt a haladást az ál-

Az ezredes bölcsődala.

A »Debreczen« tárczája.

Az ezredes ur egyetlen leány gyermeke Sophie bárónő, a ki másfél év előtt ment férjhez Helmenstreit Wichlovitz Kuno gróf főhadnagy nrhoz, haza jött az apai házhoz, hogy anyává legyen. A nyomoruságos oláh faluban, ahol a férje, a huszárfőhadnagy szolgált, nagyon elhanyagoltnak érezte magát. Hát még oly kritikus helyzetben, a minő rea várakozott? . . .

Valami obskuros oláh banya és az örök-ké alkoholmérgezésben levő ezredorvos, ezek voltak, a kikre nehéz óráiban számíthatott. Jobb lesz ha a papához megy, aki egy nagy magyar városban ezredparancsnok volt. Ott voltak ügyes orvosok, gyógyszerárak, volt vasuti állomás . . . Szóval minden, ami egy civilizált ember igényeit — meg ha báró is volt — kielégíthette.

Az ezredes urnak, aki Bogen von Fiedelberg báró vala, a híres Fiedelberg báróknak utolsó ivadéka, a kik a kereszties háboruk idején csata-dalaikkal lelkesítették a szent sir birtokért harczolókat, — nagy tervei voltak a születendő grófi csemetével.

Azt akarta ugyanis, hogy ha a születen-

dő gyermek fia leszen, legyen a Fiedelberg névnek is fenntartója. A mely esetben a gyermek a Fiedelberg Helmenstreit gróf vezeték nevet viselte volna, Ment a dolog, mint a karikacsapás. Az ujszülött fia volt és ő Felsége különös kegyelméből megkapta a graf von Fiedelberg Helmenstreit nevet.

Persze az emberek, kivált ha sok aprólékos bajokkal küzdenek, aminők az adók, a sertésvész, a szarvasmarhák szájszörny fájása fel se érik ésszel, hogy egy ügyerek a Wichlovitz név mellett a Fiedelberg nevet is viselhesse.

A Fiedelbergnek mindig a dinasztiaért ontották vérüket. A pénzük, sajna, előbb fogyott el, mint a vérük, de ez mit se vont le a jeles család értékéből.

Az ezredes ur, Fiedelbergi Bogen Hubert ur ő méltósága nem gyűlölte a magyarokat. Ellenkezőleg, szerette és kegyelte őket. »Teremtete. — szokta volt mondani — ez aztán fan egy nép! Elék ha mutatsz nekinek egy háromszinű »fetz« es megtögli magát . . .

Igenis, ez bamulatraméltó! Az ember meghallhat zsoldért, egy fikcióért, egy eszméért egy szóért, erre csakis a magyar katonának képes.

Az ezredes ur meg is tanulta úgy ahogy a magyar nyelvet. Affele apró német-magyar zsebszótár sohase hiányzott a keze ügyéből. De ő azért hü maradt a hadsereg régi hagyományaihoz és sohse engedte magát semmi ssbjektításokra ragadtatni.

Csak egyetlen szép melódiát ismert és ez a Hajdu hymusza volt.

A kis gróf eleinte sehogysem akart magyar földön maradni: elvándorozott jobb hazába. De ez alatt ne tessék se Morva se Csehországra gondolni. Ő jobb helyre kivándorozott: a mennyországba. Beteg lett. Az ezredes ur kétségbe esve! Hogy ezt az embert megértse, kell hogy beleképzelje magát az ezredes ur nagypapa helyzetébe. „a ki életének nagyratörő, büszke álmait tovább szövi, a midőn unokája van.

Az ember csalódik önmagában. gyermekeiben — mindeniben — és . . . remél az unokájában. Én Istenem mi is a remény. . . . A léleknek kilenczvenkilencz százaléka. Már éltek — sőt élnek, emberek, akiknek nem volt adókönyvük, a kiknek nem volt ingük, de még nem élnek emberek, akiknek ne lettek volna . . . reményei. Nos, ezek a remények közel voltak ahhoz, hogy megsemmisüljenek, A város jeles és tudós orvosai azon a

lapotok szabad mérlegelése. A mérleg pedig megmutatja szörnyű veszteségeinket, — Ettől csak egy lépés választ el polgáraink amaz elhatározásáig, hogy hazánk ne legyen Ausztria zsákmánytárgya.

Arról vagyok meggyőződve, hogy ezt a folyamatot immár semmi sem képes föltartoztatni. A nemzeti erő működni fog a saját sulyviszonyainál fogva. A hamis okoskodásokat leszorítja a közpályáról az életöszlön. Ez az új erőtevéző győzni fog. Mert mindig győzött, a hol fölébredett. S mert mindig fölébredett, ha komoly volt a veszély. Az életöszlönt agyondisputálni nem lehet. Sok mindent elhihet egy nemzet, mint élni: nem győzheti meg semmi okoskodás.

A gazdasági önállóság fel nem tartoztatható módon közeledik. A rendszeres elszegényedés utjáról leterelni hazánkat a bajok fölismerése s a helyes utra rákényszerít maga Ausztria, melynek nincs meg többé az a képessége, hogy velünk szövetséget köthessen. Maga a sors kínálja nekünk a fölszabadulás alkalmát. Szabad-e föltennünk, hogy a magyar társadalom nem ragadja meg a kínálkozó alkalmat?

Minden fejlődésnek megvan a törvénye. Sokba került, míg ez a kérdés kicsirázhatott. Párthatalmi szempontoknak sűrű ködburkolata vonta el tőle a napvilágot. De a kód oszlik, s a szabad megfontolás világánál mindenki fölismeri a valódi érdeket. Ez a »mindenki« az alkotmányos életben mindenhatóságot jelent. Mindenhatóságot abban az értelemben, hogy senki se csinálhasson gazdasági kérdésből politikai kérdést és senki se állhasson ellent annak, hogy az élő törvényben lefektetett önállósági

véleményen voltak, hogy a gróf életét csak is egy kitűnő dajka tudja megmenteni. Elő vele! . . . Köt vas kőt! . . . Kaptak. Nem is olyan drágán. Jó képű egészséges arcú sugár terméű magyar asszony alakjában, a kinek az ura épp két éve szolgálta le az ezredes ur ezredében.

A dajkát nagyon megkedvelték, kivált a mikor látták, hogy a kis gróf arca kezd gömbölyödni, a mikor ott piroslott rajta az élet hamvas pirja és szemében ott ragyogott az élet verőfénye.

Ha a gyermek nyugoskodott, a dajka énekelni kezdett s a gyermek elfeledve az ő rejtelmes, titkos fájdalmait, mihamar eszenderült.

Kossuth Lajos azt izente,
E fogyott a regementje . . .

Valami különös! Ez a nótá volt az a mi nek csendülése egykor millió és millió lelkét harcra, háborúra készítetett. S most ez a melódia jó volt arra, hogy a legújabb Fiedelberg Hel nensteieit grófot álomra szenderítse. Az ezredes ur nap- nap után hallotta, megtanulta s egyszer istea bocsá . . . azon vette észre magát hogy maga is fütörészte.

— Micsoda nótá ez, hallja Kati? — kérdé.

— Ez méltóságos uram, a Kossuth Lajos nótája.

Az ezredes urnak leesett az álla. Szerencse, hogy oda volt néve. Hisz ez rettenetes! . . . Az ő házába ez a nótá?! Amelyiket, ha valamelyik einjähriker nyilvánosan élénekel,

jog a maga teljességében érvényesülhessen.

Táblázat

a katonatiszti fizetésemelések szerint:

1. Rangosztály (tábornagy) . . .	24.000 kor.
2. A hadügyminiszter, ha nem tartozik különben az első rangosztályba, évi . . .	20.000 »
3. rangosztály (tábornagynagy, lovassági tábornok) . . .	16.800 »
4. rangosztály (altábornagy) . . .	14.016 »
5. » (vezérőrnagy) . . .	11.400 »
6. » (ezredes) . . .	7.200 »
7. » (alezredes) . . .	6.000, 5.400 »
8. » (őrnagy) . . .	4.008 »
9. » (I. o. kap, százados) . . .	3.000 »
10. » (II. o. » ») . . .	2.400 »
11. » (főhadnagy) . . .	2.040 »
12. » (hadnagy) . . .	1.680 »

A 4. rangosztályba tartozik még, a katonai-intendatura osztályfőnöke és főnöke;

Az 5. rangosztályba: az apostoli tábori vikárius, tábornok-hadbíró, tábornok törzssorvos, tábornok intendáns, tüzérségi tábornok-hadmérnök, tábornok építkezési mérnök és a miniszteri tanácsos;

A 6. rangosztályba: a tábori konzisztoriális igazgató, ezredes-hadbíró, 1. oszt. ezredes-törzssorvos, 1. oszt. katonai főintendáns, 1. oszt. tüzérségi és főmérnök, 1. oszt. katonai építkezési főmérnök, 1. katonai számtanácsos, az állatorvosi fő-kola tanára, 1. oszt. pénztárigazgató, 1. oszt. élelmezési igazgató, a regisztratura igazgatója, katonai gyógyszerigazgató (ha a 6. rangosztályba van sorozva) és az 1. oszt. építkezési főszámtanácsos.

A 7. rangosztályba: alezredes-hadbíró, 2. oszt. fő-törzssorvos, 2. oszt. főintendáns, 2. oszt. pénztári igazgató, 2. oszt. tüzérségi és katonai építkezési mérnök, oszt. főszámtanácsos, 2. oszt. élelmezési tanácsos, a regisztratura aligazgatója, katonai gyógyszer igazgató (ha a 7. rangosztályba van sorozva) 2. oszt. építkezési főszámtanácsos és a földrajzi intézet 1. oszt. előjárója.

A 8. rangosztályba: az 1. tábori konzisztoriális titkár, a tábori superior (a táborban), katonai plébános, a görög érseklekés és az evangélikus katonai szénior, az őrnagy hadbíró,

a törzssorvos, az intendáns, 3. oszt. főmérnök, és építkezési számtanácsos, katonai fizetőmester, élelmezési tanácsos, szerkezelési tanácsos, regisztrátor gyógytárkezelő műszaki tanácsos;

A 9. rangosztályba: a 2. tábori konzisztoriális titkár, katonai kurator és káplán, az 1. és 2. oszt. lelkészprefektus katonai lelkész és a tábori rabbinus (a táborban) 1. és 2. oszt. ezredorvos, alintendáns, mérnök, szám-pénztári, élelmezési, szerkezelési, regisztraturai gyógytári, építkezési 1. és 2. oszt. irodatiszt, az állatorvosi intézet adjunktusa és patkolási tanítója (ezek csak 1. oszt. vonalkozásban), a földrajzi intézet 1. és 2. oszt. irodatisztje, főmunkavezető és építkezési főmunkavezető főállatorvos, főtanító, 1. és 2. oszt. fővivőmester.

A 10. rangosztályba: a főhadnagy hadbíró számvevő főhadnagy: főorvos, segédmérnök, 3. oszt. irodatiszt, az állatorvosi intézet asszisztense, munkavezető, állatorvos, 1. oszt. tanító és vivőmester.

a 11. rangosztályba - a segédorvos, számvevőhadnagy, a különböző hivatalok járulnoki, a földrajzi intézet asszisztense, segédmunkavezető, állatorvos, 2. oszt. katonai tanító és vivőmester;

A 12. rangosztályba: (évi 800 korona fizetés) a katonai orvosgyakornokok (mozgósítás esetén.)

A rangosztályokba be nem sorozottak évenként a következő fizetéseket huzzák:

1440 koronát: a fő-törzssorvos, fő építkezőmester, 1. oszt. műszaki jelölt és mester, valamint az 1. osztályú ajtónállói a ruhatárnak és a földrajzi intézetnek;

1200 koronát: az 1. oszt. tábori szolgák 1080 koronát: A 2. oszt. tábori szolgák, a profóz, az 1. oszt. műszaki segéd és 3. oszt. műszaki jelölt és a többi 2. osztályú mester.

960 koronát: a földrajzi intézet 2. osztályú műszaki segédje és a többi 2. oszt. műszaki segéd;

840 koronát: a többi 2. oszt. műszaki segéd.

A nyugdíjak összege:

a 12. rangosztályban 10-30 szolgálati év után évi 600 korona, a 31-iki 40-ig évi 20 koronával nő.

a 11. rangosztályban 10 évtől 20-ig 600-ról 840-ig emelkedik, 30 év alatt 1260-ig és 40 év alatt 1680 ig.

abból ugyan nem lesz sohase tiszt . . . És ő már fütörészti?! Ez így nem maradhat.

— Hallja Kati! En nem akarom, hogy maga ezt a nótát énekelje. Énekeljen a mit akar, de ezt ne. Érteite engem?

— Igenis, méltóságos ur . . .

— En magával meg vagyok elégedve, én magát jól, bőven és pontosan fizetem, azért azt hiszem, hogy nekem szót fogad és be fogja tartani a parancsomat.

— Igenis, méltóságos ur.

Felért a dajka az ő szerény és tisztességű modorába. Sebaj! gondolta, majd énekelni ezután azt, hogy boczi boczi tarka.

Azonban a fiatal gróf elégtelenül feszengett az ő pólyájában. Békétlenkedett, soká nem akart elaludni. Órákig elsírt. Énekelte a nagymama Schubert Standchenjét, a Schumann Widuonját, hiába, elégedetlen volt.

Ha pedig azt a nótát hallotta, öt perc alatt elszenderedett.

Történt egy nap, hogy a hadtestparancsnok látogatába jött s ugyan ez nap este Katinak — mivel hogy a nagyapja hallgoklott két-három órára távozni kellett.

A már néhány hónapos gyermek pedig felébredt és keservesen sírni kezdett. Hamar a czuczlit, a fiskát, nehogy a lármával megzavarják a kegyelmes tábornagy ur beszélgetését, és kellemetlenné tegyék az időzését. Eleinte csak ignorálták a sírást, majd elvitték a gyermeket a negyedik ötödik szobába. Azonban a gyermek a sírást nem akarta elhagyni.

— Az istenért mi baja van annak a gyermeknek? — kérdé a kegyelmes ur.

— Semmi, semmi . . . Majd elhallgat.

Azonban a gyermek [csak nem akart el

hallgatni. Megpróbálták a ház méltóságos urnői mindent, zörgettek, csengettek, zongoráztak, énekeltek, hiába a gyermek nem akart elcsendesedni. A tábornagynagy ur arczán is látszott hogy az elmenetelre gondol. Hiszen valódi katona volt, aki szívesebben halgatja egy battersia ágyu dörgését, mint egy gyermek sírását.

Végre az ezredes bocsánatot kért felkelve az asztaltól es bement a gyermek szobába.

— És ime, alig tíz perc és a gyermek nyugodtan szendergett pólyájában.

No, erre a bűvös tudományra már kíváncsi volt a tábornagynagy is. — Odament ő is.

Az ezredes ur, a koronás vitézségi érem, a vaskoronarend tulajdonosa, ő felsége a császár és király tántoríthatlan hive, ott járt fel a szobába, karján az unokáját ringatva hordozva, énekelte neki, dalolva halt fészta hangon:

Kasut Lajos azt izente,
Elfagyta a regimentje

— Bocsánat excellenci, de ez fickó másképp nem alszik el . . . mit tehetek? az az átkozott dajka . . . de hát kitűnő a teje! — hebegte nagyon megzavarodva.

A tábornagynagy elnevette magát.

— Soh'se mentegetőzzék! . . . Hja, ez a jövő nemzedék! . . . Igen, igen kedves ezredes együtt szívják be az anyatejjel . . .

Szinéri György.

a 10 rangosztályban az emelkedés 10 évtől 15-ig 680-tól 765 koronáig, a 20 szolgálati évig 1020, a 30 szolgálati évig a nyugdíj évenként 1581 korona és a 40 évvel eléri a 2040 koronát.

a 9 rangosztály 2 fokozatában a 10 szolgálati évig 800 korona az emelkedés, 15-ig 900, 20-ig 1200, 30-ig 1860, 40-ig 2400 korona;

a 9 rangosztály 1 fokozatában a 10 szolgálati évvel 1000, 15-ig 1125; aztán megfelelő fokozódással a 20 szolgálati évig 1500, 30-ig 2250, 40-ig 3000 korona;

a 8 rangosztály főveinél az emelkedés 1386, 1503, 2000, 3106, 4008 korona;

a 7 rangosztály második csoportjában 1800, 2025, 2700, 4050 és 5130 korona;

a 7 rangosztály 1 csoportjában 2250, 3700, 5250 és 6000 korona;

a 6 rangosztályban 2400, 2700, 3600, 5400 és 7200 korona;

az 5 rangosztályban 3800, 4275, 5700, 8550 és 11.400 korona;

a 4 rangosztályban 4672, 6256, 7008, 10.512 és 14.016 korona;

a 3 rangosztályban 5600, 6300, 8100, 12.600 és 16.810 korona.

A rangosztályba be nem sorozott fizetéses katonai személyek nyugdíja 10 évtől 20-ig kisebb összegekben 280, 320, 360, 400, 440 és 480 koronáról 420, 480, 540, 600, 660 és 720 koronára emelkedik, 40 szolgálati évnél pedig a teljes fizetés erejéig 810, 960, 1080, 1200, 1320 és 1440 koronáig.

A kath. autonomia kongresszusa.

— Az első értekezlet. —

A katolikus autonomia tárgyában munkálódó kongresszus tagjai tegnap — Jan 30. — d. e. 11 órára előértekezletre hívta össze gr. Szapáry Gyula elnök.

Az értekezleten megjelentek Schlauch Lőrincz nagyváradai bíboros püspök, Császka György, kalocsai érsek, Dessewffy Sándor, csanádi püspök, gr. Majláth Sándor gy.-fehérvári püspök, Ivánkovits János rozsnói püspök, Bende Imre nyitrai püspök, Vajda Ödön zirczi apát, az egyh. és világi képviselők majdnem teljes számmal.

Az értekezletet gr. Szapáry Gyula elnök nyitotta meg, melegen üdvözlővén a kongresszus megjelent tagjait. Javaslta, hogy a megartandó ülésen hitelesítettven a mult ülés jegyzőkönyve, végeztessenek el az igazolások és mutattassék be a 27-es bizottság munkalata. Felvetette a kérdést, nem volna-e helyes az, hogy az általános vita befejeztével akár a bekelezottságok egyike, akár az új bizottság bizassék meg azzal, hogy az érdekelte tényezőkkel, a kormánnyal és a püspöki karral érintkezésbe lépjenek, hogy az álláspontot meg tudják és erről a kongresszust tájékozzák.

Ugron Gábor tiltakozott a halogató politika tovább folytatása, s heves támadást intézett a püspöki kar ellen s követeli, hogy a kongresszus döntsön a részletkérdésekben is. A szabadelvű egyházpolitika győzelmével szemben a katolikusoknak szervezkedniök kell. Véleménye szerint okvetlen meg kell alkotni az autonómiát.

Gróf Zichy Nándor annak a szükségét fejtette ki, hogy a tényezők egyértelmű megállapodása szükséges. A kormánynak is vannak kifogásai a 27-es bizottság munkalatainak némely pontozatai ellen és másoknak is lehetnek kifogásaik, viszont ők is kifogásokat emelhetnek a kormány memorandumával szemben. Az ellentéteket ki kell egyenliteni, mert csakis így szervezhető meg az autonomia.

Györffy Gyula a kisebbségi vélemény álláspontjáról kifogások alá vette a 27-es bizottság munkalatait. Véleménye szerint konstruálni kell a tárgyalás alapjairól szolgáló elveket és irányokat.

Utána beszéltek röviden Horánszky Nándor, Sággy Gyula, Timon Ákos, újból gróf Zichy Nándor, Asbóth János, Major Ferencz, Rakovszky

István, Kanócz István, Csernoch János, Dudék János.

Az értekezlet, mely délután 1 órakor végződött megállapodtak abban, hogy a szombaton délelőtt 11 órakor tartandó ülésen megkezdik az általános tárgyalást.

Az értekezlet, a mely különben bizalmas jellegű volt, gróf Szapáry Gyula elnök elterelésével ért véget s azt a véleményt kelti, hogy ha a beszélési igyekezettel — autonómiát lehet csinálni s más — t. i. a szervei akadály nem volna, rajtok éppen nem is mulnék.

A kongresszus igazoló bizottsága ugyancsak tegnap délután 4 órakor tartott ülést, melyben ez ujjában megválasztott kongresszusi tagok mandátumát vette bíráló alá.

A kongresszus mai ülésének napirendje ez:

1. A legutolsó ülés jegyzőkönyvének hitelesítése.

2. Elnöki bejelentések új választásokról, esetleg az igazoló bizottság jelentése.

3. A 27-es bizottság többségi javaslatának az előadó által való beterjesztése és a kisebbségi javaslatnak dr. Györffy Gyula által való beterjesztése.

4. Az általános vita megkezdése.

A szentesi választás. Vasárnap este érkezett oda nyolcz óra után a vonattal Eötvös Károly. A vasutnál Dienes Marton Csucs Lajos s vagy ötszáz főnyi előkező gazdag ember várta. Mikor a vonat berobogott a pályaudvarra, harsány éljenzés hangzott fel, a mely perczakig tartott. Az üdvözlő beszédek után Eötvös Károly négyfogatu kocsin, egy harmincz kocsiól s kétezer főnyi választóól kísérvé, lelkes ünneplés között bevonult a Petőfi-szállóba, a melynek ablakából nagyhatásu beszédét inézett az ember-tömeghez.

Tegnap délután a színház termében nagygyűlés volt, a melyen Dienes, Eötvös Károly, dr. Tasnády és dr. Vecsery beszéltek. A hangulat az egész városban kedvező Dienesre nézve. Ma este nagy előkészületeket tesznek, mert ekkorra várják Boda Vilmos, Rátkay, Leszkay, Pichler, Endrey és Barta Ödön képviselőket. Holnap négyülés lesz.

A Csongrád megyei Hirlapban Hétfőn megjelent Kossuth Ferencz nyílt levele Szentes polgárságához. A nyílt levél tartalma általános nagy lelkesedést idézett elő. Altalábn oly erős a Kossuth-párti hangulat, hogy a kerület előreláthatólag hosszú időreláthatólag Kossuth-párti marad. A most már bizonyosra remélt győzelem esetére monsre-küldöttség fog menni Kossuth Ferenczhez Budapestre, hogy megköszönje neki az igazi függelenségi zászló diadalre jutásáért kifejtett hazafias buzgalmat.

A háboru.

Ujabb hír a harczteréről nincs, nem az angol szándékosan visszatartja a legutóbbi vereségek nagyságát feltáró közléseket a parlament megnyitása előtt, nehogy a különben is az összegyűlt veszfellegekben lecsapással fenyegető viharok erejét méginkább növelje.

Robert s fővezér jelentése, hogy a helyzet változatlan oda értendő, hogy a yereség megtorlására helyzet javításába tett intézkedései mindedig eredménytelenek. Mit fog érnj ily körülmények közt a királynének a parlamentben tartandó trónbeszédjében az ilyes kifejezés: »a háborut diadalmasan kell befejezni« s hogy »a többi államokkal barátságos viszonyban állunk« könnyen elképzelhető.

Az angolok bangulatát leginkább kifejezi Fitzmaurice Edmond lordnak az ellenzék nevében az alsóházban benyújtandó felirat módosítványa: »Sajnsalutunkat fejezzük ki, az ismeret előrelátás és itélet hiányán, a melyet a kormány 1895. óta tanúsított a dél-afrikai kérdésben és a háboru előkészítésében;« s hogy ez a javaslat minden más javaslatnál előbb tárgyalandó; mert

ez, ha bár leszárdal Marschoertól. Előadja: a nagy vihart fog előidézni a parlamentben s nem lehetetlen, hogy a kormány bukását fogja eredményezni.

Az angolok eddig ivésztése géi, londoni közlés szerint:

Az angolok összes vesztesége, leszámítva a spion-kopi harcot, a következő: 9523, ezek közül 2436 halott, 4818 sebesült és 2303 fogoly; a katonatisztek közül elesett 124, megsebesült 355 és fogoly lett 106. Ez a kimutatás is azt mutatja különben, hogy a burok fegyverei előtt az angol tiszek nagy százalékat teszik mind halottakban, mind sebesültekben, még a fogyokban is a harczképtelenekké vált angoloknak; mert e szerint megközelítőleg az általános harczképtelenségben a tisztek több mint 16%; az elesettek: 19%; a sebesülteké: 13%; a foglyoké: 21%.

(Hát még a spionkopi veszteség?)

Kövesdi János végrendelete.

Tegnap — január 30 — hirdették ki Kövesdi János végrendeletét, amely még 1892 december 19 én kelt. »A Szentháromság egy örök isten nevében. — sok fáradsággal, megfeszített szorgalommal és takarekossággal, mindenekelőtt pedig az isteni gondviselés nagy segédelmével szerzett földi javaimról végrendelekem».

A dus vagyon java részét a hozzá mindig hűséges, fogadott fia Bilkei Kövesdi Imre örökli. De gondja van arra is, hogy ezt a gazdag örökséget meg tartsa és tovább gyarapítsa. Szépen juttatott azonban közézőokra is. Feltűnő az a kegyelet, amellyel boldogult első felesége, Bekecs Sára emlékét a jövőben is megőriztetni rendeli.

A végrendelet végrehajtója egyébirant Szilágyi Károly ügyvéd, az 6 21 évig bizalmas tanácsadója és ügyeinek képviselője. A végrendelet nyilvánosságot illető pontjai ezek:

Az 1 pontban összes vagyona egyedüli és kizárólagos örökösül Bilkei Imrét rendeli, azzal a kötelezettséggel, hogy alább elsorolt alapítványait és hagyományait 6 tartozik kifizetni. Többféle módon gondoskodik e vagyon megtartásáról, szaporításáról stb.

A 2. és 3. pont unokatestvérei és felesége utáni rokonaira vonatkozik.

A 4. pont így szól:

»Sz. kir. Debreczen város tanácsának kezelése alá örök alapítványul rendelem az elepi tehermentes tanyaépületes földbirtokomat oly rendeltetéssel, hogy az általam kötött haszonhéli szerződés fenntartása mellett, — annak lejártá után pedig mindenkor nyilvános árverés útján való haszonbérbe adással jövedelmeztessek és tiszta jövedelméből minden évben okt. 20-án a városi közgyám és városi bizottsági tag által kijelölendő reformált vallásu 25 egész szárvá és 25 félárva fia és leánygyermek részesre egyezsérü, de tartós, tisztességes egész ruházattal oszlassék ki: a tiszta jövedelemnek maradványa pedig öt esztendeig tőkésítették s a 6-ik évtől fogva már szintén mindig okt. 20-án 50 re f. vallásu egész szárvá fiu és leány és 50 re f. vallásu félárva fiu és leány látassék el ruházattal.»

Ezen »Kövesdy János szárvá segélyző alapítvány« tuisaidonát képezendő most 3000 frtért haszonbérben levő birtok tiszta jövedelmének maradványa további öt esztendeig évről-évre ismét tőkésítették s a további 6 dik esztendőől fogva a kamatok a haszonbér jövedelemmel egyesítettven, a fentebb írott napon és módon mindig re f. vallásu és felerészben egész szárvá, felerészben félárva fiu és leánygyermekeket érte, 150-ig terjedhető számu gyermekek ruházatására fordítottassék. A jövedelem idővel várható emelkedésével pedig a 150 árva gyermek ruházaton kívül ugyancsak minden október 20-án készpénzbeli segélyeken is részesítsék, annak szem előtt tartásával, hogy félárva félényyi

lapotok szabad mérlegelésérvák. Öröndia megmutatja az adására, a szerződés megkötésére és a ruházat kiosztására mindannyiszor meghívandó és ott felügyeleti jog illeti.

Midőn az árva gyermekokról ezen soha más célra nem fordítható, el nem terelhető el nem idegeníthető és ily természetűnek tekintendő is kitüntető örök alapítvány rendelkezésével a fentebbiek szerint gondoskodni kívánok: felkérem a város tekintetes tanácsát ezen örök alapítványom elfogadására.

Ezen birtok rendeltetésének külsőleg is kitüntetés, mások buzdítása, főképen pedig néhai jó emlékeztetőm: Bekecs Sára nevének is megörökítése végett rendeltem, hogy ezen tanyabirtokon végrendelem végrehajtója és örökösöm által az általam e célra hagyományozott ezer forint költségből alkalmas helyen egy emlékoszlop állíttassék fejtűnés nélküli, de olvasható nagy aranyozott betűkkel való következő felirással:

„Ezen 360 katasztrális hold föld birtokot 150 ref. árva gyermek segélyezésére néhai neje Bekecs Sára emlékének is megörökítésére örök alapítványul rendeltem debreczeni polgár Kövesdy János 1892.”

A Debreczen város által felállítandó dologház céljaira hagyományozok öt ezer forintot.

A helybeli ev. ref. főiskola énekkarának hagyományozok tízezer forintot az én nevemről és néhai jó nőm Bekecs Sára nevével nevezendő alapítványul és rendeltem, hogy ezen összegből 7000 frtnak kamatai az énekkarnak örökösökön és végrendeleti végrehajtóm által jóváhagyandó céljaira fordíttassék, háromezer frtnak kamata pedig örökösöm meghívása mellett egyenlő részben osztassék ki az énekkar Jazon működő tagjai között, akik halálom évforduló napján évről-évre siromnál élénklendő három ének elzenésében részt vesznek. Ezen alapítvány kezelésére és a jövedelmeztetésére a főiskola tek. gazdasági bizottságát kérem fel.

A 7. pontban ötvénezer forint alapítványt tett a debreczeni kollégiumban felállítandó ujjogitánszékre. Az alapítvány kamatoztatás céljából az egyetem a lapja hoz csatolandó.

Tíz, rendbeli, halálomkor már működésben levő helybeli jótékony célú vagy közművelődési egylétesintézet részére hagyományozok öt ezer forintot. A kijelölést és arány megállapítását végrendeletem végrehajtójának teszem kötelezővé.

A helybeli ref. kórház ispotály céljaira rendeltem tízezer forintot, hogy mielőbb a városi koldulás eltörlését keresztül vitte ezen hagyományom a koldulás alapjához csatoltassék.

Siromnak gondozására hagyományozok ezer forintot a Csokonai-Körnek olyformán, hogy a sirgondozást a kamatokból évről-évre teljesítse, a kamatok maradványát pedig saját céljaira fordíthassa.

Végül elrendeltem, hogy a fentebbi alapítványok hagyományokat a végrendelet végrehajtója Szilágyi Károly ügyvéd minél előbb kiadja, de halála napjától számított egy esztendő leforgása előtt azok kiadása nem követhető.

Városi közgyűlés.

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen, január 31.

Első közgyűlése volt ez a városnak az új esztendőben s e körülmény meglátszott a tárgysorozat menetén is melynek egy részét a különféle bizottságok megalakítása képezte.

Első pillanatra a legsablonosabb pontok halmazának tűnik fel a tárgysorozat s szinte csodálkoznék az idegen, ha halán a gyűlés megnyitása előtt az egyes csoportoktól:

Ma nagy harcz lesz!

Igen ám, mert eldugva a sok közömbös tárgy között ott villogtatja harczra kész fogait

a hónapok óta alkalmatlankodó kérdés, mely megszelidülni csak nem akar: a városi szeszkereskedés.

A gyűlést melyen először jelentek meg az új bizottsági tagok fél 10 órakor nyitotta meg gróf Dégenfeld József főispán.

Szabó Kálmán felolvasta a polgármesternek 1899 évi november és december hónapokról szóló jelentését.

A jelentés bő tájékoztatást nyújt a város közegészség ügyéről, népmozgalmáról, gazdasági állapotáról. A közegészségügy jobb volt a múlt haviaknál.

Hont vármegyének a magyar országgyűlés képviselőházához a közegészségügyyálalamositása tárgyában Debreczenhez is pártolást végett megküldött felirata ügyében a tanácsai jelentést reprodukálva a hontmegyeiek indokait, javasolja egy hasonló szellemű felirat készítését.

Győr város amaz átiratát, mely a magyar ipar pártolását célozza, a közgyűlés magává vette.

Dr. Fejér Ferencz beadványa.

Dr. Fejér Ferencz ismeretes beadványát veszik elő ezután soronkívüli Komlóssy Dezső indítványára.

Fejér Ferencz dr. indítványa azt célozza, hogy a közvilágítás ügyére vonatkozó összes iratok végre valahára sokszorosítottassanak, s azt a február 28-iki közgyűlésen már vegyék tárgyalás alá s az augsburgi légszesztársulatnak a várossal szemben érvényben levő nexusról intézkedjék.

A tanács javaslata az indítványra az volt, hogy az ügy a márczius 16-ki rendkívüli közgyűlésen tárgyalassék s 8 nappal azelőtt osztassanak ki az iratok.

Dr. Fejér Ferencz: Majdnem egy éve bizta meg a közgyűlés a tanácsot, hogy a közgyűlésnek a közvilágítás ügyében érdemi tegyen javaslatot. Megnyugszik indítványának a tanács által kommentált előterjesztésében csak azt óhajtaná, hogy a munkálatok kinyomatva 15 nappal a közgyűlés előtt küldessenek szét a gyűlés tagjainak.

Ebben a közgyűlés is megnyugszik s így határozatba megy, hogy a közvilágítás ügyét a márczius 16-án tartandó rendkívüli közgyűlésen tárgyalassa le.

Apróbb ügyek.

Bészler Károly árvaszéki elnök évi jelentését egyhangulag tudomásul vették.

Az igazoló választmány azon jelentését, mely szerint a törvényhatósági bizottsági tagok újonnan összeállított névsorát a belügyminiszterhez terjesztették fel, tudomásul vették.

A bizottsági tagok névsoránál Öry Mihály b. tag felszólalása kellett nagyobb emóció. Kijelentette, hogy a listát nem fogadja el a maga részéről, mert egy bizottsági tag ellen városszerre hangoztatnak olyan vádakot, melyek a bizottsági tagsággal össze nem férhetnek. Kéri, hogy az a bizottsági tag a közgyűlés előtt igazolja magát.

Beszédét nem folytathatta tovább, mert gróf Dégenfeld főispán megvonta tőle a szót azzal az indokolással, hogy a felszólalás tárgyatlan, s nem tartozik a közgyűlés elé.

A számonkérőszék tagjaiul újból megválasztották Lengyel Imrét és Szabó Sámuel.

A nyugdíj ellenőrző bizottságba 5 törvényhatósági bizottsági tag választása vált szükségessé.

Gróf Dégenfeld főispán hamarosan proponált 5 bizottsági tagot megválasztás végett; ebbeli jószándékában azonban megelőzték, mert 20 tag névszerinti szavazást kért.

A főispán így elvendelte a titkos szavazást. Az egyik szavazatszedő köldötségnélkölt Lengyel Imre; a Másiké Szabó Kálmán.

A szavazás jó negyedóráig tartott míg végre gróf Dégenfeld elnök kihirdette az eredményt.

Beadott összesen 140 szavazat. Megválasztották Kovács Józsefet, Berger Andort, Horváth Istvánt, Csath Zsigmondot és Harmath Gergelyt.

A jog és pénzügyi bizottság megválasztása.

A nyugdíjellenőrző bizottság tagjainak megválasztása után a város egyik legfontosabb bizottságát, a jog és pénzügyi bizottságot alakították meg szintén titkos szavazás útján. Beadott összesen 146 szavazat. Ebből kapott:

Dr. Balkányi Miklós 80, Bechert Manó 85, dr. Irinyi István 82, Kardos László 86, dr. Kemény Mór 85, dr. Kenézy Gyula 92, Kernhoffer J. 86, Király Ferenc 86, dr. Kola János 86, Komlóssy Dezső 86, Koszorus Lajos 85, Lengyel Imre 86, Márk Endre 83, Mayer Emil 86, Miskolczy Jenő 86, Nagy Ferenc 82, Nagy Lajos 86, Nemes Kálmán 86, dr. Simonffy Béla 86, Szabó Kálmán (keresk.) 86, Szántó Sámuel 86, Szántó Győző 86, Torday Gabor 85, Zador Lajos 86 szavazatot.

A hivatalos lista tehát győzött. A függetlenségi párt összes jelöltjeit kibuktatta a főispáni önkény. Olyan embereket, mint Kiss Albert, dr. Bakonyi Samu, kik működésükkel fényesen beigazolták, hogy mindig szívükön viselik a város érdekeit, egyszerűen kibuktattak. — Valjék ez nekik dicsőségükre. — Hogy azonban a városnak mily kára lesz ilyen erőkelvesztés folytán, azt a jog és pénzügyi bizottság jövő működése mutatja meg.

Következett a gazdasági bizottság megalakítása a szervezeti szabályzat 199. §-a értelmében.

Tagokul beválasztottak;

Bányai István, Rickl Antal, Dezsőffy Aurél, Erdei Ferencz, Fancsovics Jenő, Faragó András, Fried Emil, Fried Leó, Harsányi István, Harsányi János, Horváth István, Hutfleisz Kázmér, Debreczeni Lajos, Fazekas Geza, Kertész Mihály, Kertész János, Kéki Sándor, Kószai József, Kiss Balint, Koszorus Lajos, Hauer Bertalan, Kuczik Gábor, Móricz Ferencz, L. Nagy Balint, Nagy Jákab, Némethi László, Némethi Sándor, Óri Mihály, Palfi Gábor, Polgari Balint, Rickl Géza, Stark Márton, Szalay István, Szabó Antal, Szentesi János, Szabó Sámuel, Zöld Mihály, Jobbágy János, Jámor Ferencz, Jámor István, Jona János, Bácsy János, Vecsey Zoltán, Bódog István, Tóth József, Bakos János.

Ezután a szinügyi bizottság tagjainak megválasztása következett szinte titkos szavazással. A szavazatszedő bizottságok elnökei ugyanazok voltak. Magválasztottak:

Berger Jenő, Dr. Kola János, Komlóssy Dezső, Lengyel Imre, Dr. Magoss György, Márk Endre, Nemes Kálmán, Rickl Géza, Szesztina Lajos, Kernhoffer József, Szent Királyi Tivadar, Zador Lajos.

Lapunk zártakor a gyűlés még folyik, s tekintettel a tárgysorozatra valószínűleg még a holnapi nap sem lesz elegendő az ügyek letárgyalására.

H I R E K.

* A függetlenségi párt bálja.

Nem rég zajlott le a Bikában a függetlenségi kör pompás mulatsága, s ime február 24-ikére, farsang utolsó szombatjára ismét kilátásba van helyezve egy olyan mulatság, melynek hamisítatlan magyaros jellege, pompás sikere évek óta ismeretes közönségünk előtt.

Február 24-én lesz ugyanis a függetlenségi párt, a mi pártunk bálja.

A ki igazi magyar mulatságon akar részt venni, az készüljön e napra. Jó kedv, vigasság tojja uralni e napon a Bika fényes disztermét, deli magyar ifjak és leányok fogják lejteni a magyar tánczok végtelen sorozatát.

A mulatságon ott lesz szeretve tisztelt képviselőnk, **Thaly Kálmán** is. Legyen tehát ott minden magyar ember, s legyen előtte emlékeztetés az a magyar mulatság, melyet a debreczeni szívvvel lélekkel magyar függetlenségi párt rendez.

* **A közvilágítás ügye.** A közvilágítás ügyének tanulmányozására kiküldött ötös bizottság tegnap délután végeredményül a főmérnök propositióját fogadta el, a ki alapos előterjesztésében arra a konkluzióra jött, hogy a városra nézve legelőnyösebb a Magyar Forgalmi Részvénytársaság ajánlata. A bizottság tagjai erre az álláspontra helyezkedtek s ily szellemben teszik meg javaslatukat a nagy bizottságok, amely a jövő héten ül össze határozataival végett.

* **Felhívás.** Tisztelet Tagtárs Ur! Tudomására hozzuk, hogy szombaton február 3-án Bródy Sándor az országos hírű „Fehér Könyv” szerkesztője mint felolvasó szíves közreműködésével estélyt rendezünk a Debreczeni Kereskedelmi Carnak részéről. A nevre szóló, korlátolt számú (kisorsolandó) üőhelyek kizárólag a f. hölgyek rendelkezésre állanak (mindenekelőtt azoknak kik a múlt évi december 19-én rendezett estélyen jelen nem voltak. Kérjük a tagokat az általuk igényelt belépő-jegyeket febr. hó 1-én, d. u. 5-6-ig, vagy 2-án d. e. 10-12-ig személyesen átvenni, nem használás esetében pedig az átveti jegyeket legkésőbb 3-án, délelőtt visszaszolgáltatni, hogy azokat olyan tagoknak bocsáthassuk rendelkezésére, kik jegyekhez előzőleg nem juthattak. Jegy nélkül a terembe senki be nem léphet. Kezdeté pont 8 órakor. A műsor befejezése után thea. Hideg buffetról gondoskodott a vigalmi bizottság.

* **Az izr. hitközségi tagok figyelmébe.** Értesítetnek a t. tagok, hogy a Deak Ferencz utcza izr. templomban az istentisztelet további rendelkezésig a következő időben fog tartatni. Köznapokon reggel fél hét órakor, d. u. fél öt órakor, Szombat és ünnepnapokon d. e. 9 órakor, d. u. fel négy órakor, Péntek és ünnepnapokat megelőző este fél öt órakor. A templom fűtve van.

* **Földrengés Délmagyarországon.** Magyarország két vidékéről is érkezik földrengés híre. Temesváron — tegnapelőtti éjféltől két órakor heves földrengés volt, a mely kiterjedt Temesmegye egész északi részére. A lökések iránya éjszakeről délnyugat felé ment. Négy lökést éreztek, az első erősebb, a többi gyengébb volt. A városban a földrengés miatt az ingaórák megállottak, a függő tárgyak megmozdultak. A vingai jársábról azt jelentik, hogy igen erős volt a földrengés, a melynek első lökésére Varjas községben egy kemény bedől, több ház fala megrepedt. Aradról is földrengés híre érkezik. Éjjeli három óra tájban éreztek egy gyöngébb fajta lökést, a melynek azonban nem volt semmi következménye. Baj nem történt. A földrengést tompa moraj kíséretében Aradmegye északi részén is érezték.

* **Mátyás király.** Londonban a ma nap Matyas király két kengyelvasát árverezték a régiséggyűjtők sokaságnak részvételével. El is keltek 2721 forint Sterlingért (65000 koronáért). A vas kengyeleken belől ezüst lencsék vannak s kivitelük művészi kézre válik. — Ez alkalomból az angol lapok úgy emlékeznek meg Hunyady Matyasról, korának első lovasáról a hogy nemcsak mind király hanem mint sportsman megerdemli az utókor dicséretét.

* **Lofefegyverzet-törmester.** A rendőrséghez az éjjel egy katonai kardot vittek be, melyet két kőműves vett el egy berugott őrmestertől. Éjfélt után két kőműves legény gyantalanul balad a Csapó-utca végén. Szembe jött velök egy közös baka őrmester, a ki elkezdett a kőművesekkel. Szóvita, majd tetlegesség fejlődött ki közöttük, miből kifolyólag a kőműves arcúl ütötte az őrmestert, aki erre kardot rántott. A kardnak nem sok hasznát vehette, mert még mielőtt felemelhette volna azt, a kőművesek kivették a kezéből. A fegyverrel megfosztott őrmester futásnak ered. A kőművesek az olkobzott kardot átadták a rendőrségnek, ahol jelentést vettek fel az esetről.

* **Albach Géza,** Kolozsvár most elhunyt volt polgarmesterének életéből jellemző, a legszigorubb körülmények közt is megőrzött hazafiságára :

Az abszoliztikus években Albach, ki honvéd volt, hosszas bujdosás után egy szilágysági városkába került. Kénytelen volt hivatalt vállalni, hogy megélhessen (Olyan iratáros fele lett egy osztrák beamer főnöksége alatt. A városkában azonban a lelkes fiatalság nem tudott beletörődni az új helyzetbe s titkos összejöveteleken egy új szabadságharczon törték fejüket. Az osztrák tisztviselő neszt vette a dolognak s nap-nap után küldötte terjedelmes fölterjesztéseit Bécs városába. A szegény patvarisából lett iratári tisztviselőnek volt a kötelessége, hogy nap-nap után expedálja ezeket a följelentő leveleket postára. Ment is egy express levél minden alkalommal a császárvárosba és a becsület tudó tisztviselő be is iktatta azt mindeonnap a levélkönybe szabályszerűen és pontosan, a mint illik. Csak hogy Bécsben egyre kérték az összeesküvők megbüntetésével. Egy szép napon azután valami központi fő-főbeamer jelent meg a városi hivatalban, hogy ellenőrizze a tiszti kart s bekérje a panaszokat. A denunciáló kis beamer előállt panaszai tenni a szegény magyar diurnista ellen, hogy ennyi s ennyi izben a Bécsbe küldendő leveleket elsikkasztotta. Megvizsgálják a könyveket, a levelek dátumát s iktatását s ime napná fenyesebben bebizonyodik, hogy vándolt nem hibás, nap-nap után ment levél Bécsbe, a könyv betűje bizonyítja, senki levelet nem sikkasztott. A beamer zavartan áll, mert sehogysem ment a fejébe, mint lehet az, hogy már pontosan elküldötte a följelentéseket, Bécsből, mégsem büntették meg a pártütő magyarokat. A vádlottat fölmentették s az igazságos főbeamer a hivataltársa ellen denunciáló tisztviselőt állásától elcsapta. Ennek a csodának pedig az a nyitja, hogy hát ment ugyan levél Bécsbe nap-nap után, csak hogy abban a levélben pártütő magyarokról, följelentésekről szó sem volt. Ellenben hűségesen meg lett írva, hogy ma a határban eldöglött egy ló; a tegnap elesett az uton egy ember, a ma nap meg fölpuadt egy tehén.

Az a szegény kicsiny kis patvarista mindennap kivette a levélből a följelentést s helyette apró aratlan híreket küldött föl Bécs városába.

Színházi műsor.

Szerdán: január 31-én délután ifjusági előadás: A szigeti vitéz.

Este: «C» bérletben Sulamith zsidó dalmű.

Csütörtökön, febr. 1-én «A» bérletben A görög rabszolga.

Pénteken, febr. 2-án «B» bérletben A hálókocsi ellenőre.

Szombaton február 3-án «C» bérletben Nora.

Vasárnap február 4-én délután Debrecen a holdban

Este: Huszárcsiny.

Mulatságok.

A debreczeni iparos-kör 1900 évi febr. hó 4-én vasárnap az «Arany Bika» disztermében zrtkörű táncvigalmat rendez. Kezdeté este 8 órakor. Zenész: Magyar Testvérek. Belépti-díj 2 korona. Jegyek előre válthatók: Szedlák József és Nagy András urak üzletében és este a pénztárnál. Felülfizetések köszönettel fogadjatnak s hírlapilag nyugtáztatnak.

A debreczeni ácsifjuság kebelében alakult dalkör 1900. évi február 17-én a Margit-fürdő disztermében, saját pénztára gyarapítására táncmulatsággal egybekötött dalestélyt rendez. Belépti-díj személyenként 1 korona 20 fillér. A zenét Kiss Gyula jeles népzene-kar szolgáltatta. Pártoló és alapító tagok jegyeiket használhatják. Felülfizetések köszönettel fogadjatnak s hírlapilag nyugtáztatnak. Kitünő ételek s italokról gondoskodva leend. Kezdeté pont 8 és fél órakor.

Műsor:

1. Pusztai élet. Zimaytól. Előadja: a Dalkör.

2. Vig monológ. Előadja: Egy egyleti tag.

3. Éji dal Marschoertől. Előadja: a Dalkör.

4. Deres a fü. Népdalegyveleg Székelytől. Előadja: a Dalkör.

5. Népdal. Zenekar kísérettel (nekli: Nagy József k. a.

6. Rákóczy-induló. Zenekar kísérettel előadja: a Dalkör.

Mulatságok sorrendje:

Február 1-én. A jogász és tisztviselő kör jelmez estélye a „Bika” szálló disztermében.

Február 3-án. A vasuti gépműhely tagjainak bohóczestélye a „Bika” szálló disztermében.

Február 4-én. Az „Iparos kör” bálja a „Bika” szállóban.

Február 7-én. Mav. altisztek bálja a Bika szállóban.

Február 10. A veres-kereszt egyesület mulatsága a „Bika” szállóban.

Február 17. Az izr. nőegylet bálja a „Bika” szállóban.

Február 18. Iparos ifjak önképző egyesületének bálja a „Bika” szállóban.

Február 24-én A függetlenségi párt bálja a bika szállóában.

Marczius 3-án szombaton: A kereskedő ifjak táncmulatsága az Arany Bika szálloda disztermében.

Marczius 15-én az 1848/49-es honvédek bálja a Korona vendéglőben.

Haragszom rád!

Írta: Gondy Károly.

Mindenfelé csak harag. A király haragszik a csehekre; a koldus a fillerekre. Boszszantó is, ha az ember hatalás és erejét; tekintélyét nem veheti mindig latba; de ez sem kellemes, ha mindenütt a legapróbb pénzzel kifizetik. A csehek fittyet hányanak az osztrák kormányra; a gazdagok fityinget a koldusnak. A király támaszkodik a kormány pálcájára; a koldus a mankójára, köztük van egy kis különbség; amaz felele izgomozog; emez lefele tipeg-topog. A király statiummal fenyegeti az izgága cseheket, de ezek nem ismernek megalkuvást, a legvégsőre el vannak tökélve; ott bagyják a fakepnel Béc-et és jönnek inkább Magyarországra ujramint 48-ban beamerterkedni, vagy klaritettel koldusai, ha már Csehországban is csehül állanak az akciók. A status-quo-ban maradó nemet elem majd addig filharmoniai bangversenyen variálja a »Wacht am Rhein-t« Szmetana lesz a Kraljova.

A szegény csehek nem is kérnek egyelőre sokat, csak három betűt: Zde! minden kívánságuk. De nem adjak, daczára, hogy rövidebb mint a negy betűs Hier! vagy plane az öt betűs Jelen! De hat Uram Istenem, ki jele n vagy az égben, úgy a földön, Csehországban úgy a Transvalban, hogy is türöd azt a sok nyelvzavart?! Pane Bohum! isten nyila puff!!! hogy a menykő csapjon bele abba a sok nyelvrendelbe! hat erdemes, hogy ujra összevesszünk vagy összevesszitsenek egy bolondság miatt?

Ahá! . . . megvan; itt a pihent ész . . . Jöjj el szent lélek! . . . Hat mire vadó a Volapük? Fogadjuk el közösen a volapük nyelvet; nem nehez, fel év alatt megtanuljuk, még egy évi provizorium sem kell, hogy véglegesen rendbe jöjjünk.

Elégge hangaztatjuk, hogy nyelvben el a nemzet! Hat fogadjuk egy bizonyos időre az internacionáli »pükö«, és nevezzük a Gesammt monarchiát Vola-Honának; akkor a provizorium időn belül egyszerre nagy lenne országunk: feltéve, hogy Bohemia, Vindobona (Bohen—Vinde) és Hungaria, a három grácia ölelkezve énekelné a szózatot, persze volapükül. Így aztán biztos, hogy Auszriának nem maradna egy H e r -mondoja sem.

Aztán . . . aztán, igen . . . hat aztán

a kompetens magyar miniszteriumnál egy kerek valuta-bélyeggel a Volahonát vissza magyarosítjuk; kivált, há mi tesszük le a garast és gyökét vonjuk az irrationális nemzetiségeknek.

Quis contra nos? ! ha a kezünkbe kapjuk a buzogányt és a cseh vasvillara szorja a buzogányt! ? . . . De míg ez a nagy unio meg nem lesz mi magyarok haragszunk az osztrákokra, a kvóta-szabókra és a többi diplomatikus tengeri rákokra. Ezek a czimeres udvári szabók nem ösmerik árucarnokukban a szabott árt, sőt licitálnak a bő plundrára, míg a király maga nem ütteti harmadszor a nagy dobot.

Mi már a vacsora pénzzel nyolcz millióval többlet költünk. El lehetünk készülve, hogy az ebédet is kifogásolják, tétlenségükben és pártolnunk kell még külön pezsgőre, ha majd sürün vizitálnak a genárisok.

Szegény csehok! hogy nem fújták a klarinetot, mikor Szádova és Königrätz alatt járt a német farkas és mi csak annyi kaiserfleischer beértük, mikor Malaczkánál visított a szerencse malaczkunk! . . . De hát ez persze katonai dolog, a mi soha sem megyen komoly számba. Ugy látszik a hadi szerencsében a királyok sem döntenek . . . a jó Istenre kell ezt bízni, ki templomnak, kórháznak egyformán megnyitja kapuit!

Térünk csak újra vissza a világra szóló unióra. Ugyan, kegyelmes uraim, kerem, kinek van arról tudomása, hogy mi magyarok a mi szakálunkra kívül és mikép kötöttünk szövetséget?

Pedig vagyunk még olyan legények, hogy megemberéltnek egy tisztességes szövetséggel. Talán Kállay, ha igaz, tudna arról felvilágosítást adni, de hát ő is csak olyan közös baka, ki egymagában járja a Kállai kettőst. Külügyi képviselőtünk egyáltalán nincsen; csak az a neveléses, hogy mindig magyar ember annak kiszemelt bábja.

Ugron ugyan neki ugratta szilaj paripájá a delegáció tabularasa-n és magára haragította a ludas német császárt, ki főképp azért apprehendál, hogy a lengyel nyelv meg nem szólt. Van jó dolga, hogy nem beszél, ha mazsolás nyelvet eszik. Azt hiszem a lengyel is beválna jó szövetségesnek, ki régen kacsingózik a mi barátságunkra. Mit is érnek nekünk azok az allűrös allűrök! És Ugronnak nincsen igazsága, ha II. Vilmos császár a revanche keztyüt úgy veszi fel, hogy meglátogatja a párisi kiállítását, és a francziákkal közösen Ázsiában vasutat épített? Jól mondja a német Gescheidt ist schön! A mi szövetségünk csak amolyan piskóta, mit a síró gyermek kezébe nyomnak, ha hazulról az öregek távoznak.

A miért a társországok henczegnek nekünk is felszaporodnak a kötségünk, szaporítani kell a katonát, a fegyvert, a zuppát, esetleg a cseh zavarokat elnyomhassuk, ha már Boszniában is oly jól végeztünk. A mi katonátnak főképp a nemzetiségek megtekészésére szolgálnak. Hát mi közünk Csehországhoz? Mi békében lehetünk a csehekkel, de mit gefangen, mit gehangen . . . ha egyik iker, ökör, akkor a másik az. A s t a t a r i u m mit oder ohne Amnestie még sok pénzünk és vérünkbe kerülhet. Annyi igaz, hogy közelebb ériat beünket Csehország, mint Schleswig-Holstein, de azért van itthon elég mit seperni.

Itt az ideje végre, hogy mi sem gyávaskodjunk és szuronyt szegezzünk az egész kvótának, ha a belforradalmat kerülni akarjuk. Mi még nem vagyunk annyira megalázva, hogy mindennek térdet hajtsunk, Nem látjuk, hogy újra Szádova előt állunk; sőt még többet követelhetünk, ha a társak között mi vagyunk a legbékésebbek: de még a Heil du im Siegeskranz! a Lajthán innen is eléggé hallható.

A mi népünk már annyira kivan merülve hogy már haragudni sem tud, csak mint az örült bambán nevet szerencsétlen helyzetében. Fegyvertelenül, tanácsalanul futkos, mint a nyüzsgő hangyaboly tiszerte nagyobb terhével egyik korhadat fatörzstől a másikig, míg elnem dönti őket a vihar. Ausztria a vén tapasztott diófa nem állja soká a dicsőséget, vigyázzunk,

hogy dőlteben egyik erős ága el ne sodorjon.

Hogy ne esse nekünk zokon, midőn főhadiszállásunk mindég Bécsben van és itthon a parlamentben csak a fiók Reichsrath működik és ugyanegy klik uralja a helyzetet. A mi még köztük változat néha az a személyi érdek szüleménye. Bezze: van odaát minduntalan miniszterválság és strikkolás; ott már nem egy könnyen adják be derekukat.

Különböben nincsen is miben, kiben valogatnunk, daczára, hogy csak zsarolás és vegrehajtás az egész parlamenti hivatásunk. Igaz államferfiaknak szükében vagyunk; permutáljuk és végre csak megutáljuk a régi elemeket. Ismét a régi zsoldosokkal allunk szemben ha Széll ellen vagy mellett kell harcolnánk. Első sorban Fejérváry br. generális megyen elő, daczára, hogy reiradát fuvatott; a többi is csak követi míg a bársony székbe nem botlik. Az ösmert alakokból új aequivalens (ae-vel és nem e-vel papendekli, miniszterium alakul, ki előtt a többség újra meglapul.

Azért ez sem lesz szerencsésebb, nem olyan szerencsés, mint p. a II. parlamentáris felelős (!) magyar (!!) miniszterium, melynek nyolcz szemenszedett tagja azon disznó szerencsében részesült, hogy a kártyában párjával (öreg nehéz) képezték a négy disznót. Nem emlékszem már melyik volt a binom tökasz, de hogy volt az bizonyos. Most is helyén volna őket fel-felüket ellenlábás helyzetben párjával egy battrra festeni; így legalább a két fél kitenne egy egészet: p. Apponyi-Horánszky. — A hazárd (hazárd) játékokban jobban ismernének egymásra és húnak tele torokkal mindég a b e s s e r-t midőn mi legjobban drukkolunk.

Kar, hogy Giergl első és utolsó magyar kártya gyára megbukott a bécsiek javára. Lehet, hogy a tökasz ütötte el a szerencsét. Ha élne nem tenne talán többé olyat, hogy a miniszteriumot oly magas polczra emelje, de annál jobban igyekszik a Bécsben élő cseh Piatnik. Tudom rendbe és ránczba szedi az exzellentias urakat. Piatnik a közös kártyafestő majd viribus unitis előveszi a jobbik esztét és a l s ó n a k teszi őket, mert csakis úgy üthetjük. Szappanbuborék és kártyavár, mit a hazafi töletek vár! . . . Hiába üléseztek, itt vagy ott közösen, mert mi közös az nem tulajdon. Delegáció: positiva negatio; illetőleg negatio; magyarul: banküzet, nagykereskedés, évi nagyvásár, hol az apró honkeresőknek nincsen semmi keresetök.

Körber most ülte a kosarat, miben új miniszteriumo költött; a gallina mater le is szállt róla. A Széll-kakas is berzenkedik, veri a kezülőt a nagy takarodóra; miközben parfümös kendőjét dobja a fehér kőllónak ez édes szavak kíséretében: Haragszom rád!

KÖZGAZDASÁG.

Szegyenletes közöny.

Debreczen, jan. 31.

Kemény szó! Egyaránt faj vele a támadás és a megtámadtatás.

Mégis megteszem. Mert az a közöny, melyet Debreczen gazdaközönsége a debreczeni gazdasági egyesület irányában mutat, igazán szegyenletes.

Ez az egyesület, mely immár 33-dik esztendeje áll a debreczeni gazdák ügyeinek szolgálatában, mely jóban rosszban egyaránt hűségesen betartotta jelszavát a gazdák érdekeinek megvédését, előmozdítását, valjon mivel érdemelte meg, hogy saját tagjai is így bánjanak vele, ennyire semmibe se vegyék?

Hetek óta olvashatja, tudhatja a város közönsége, hogy az egyesület, úgy mint az előt, az ideá is tart ingyenes gazdasági előadásokat, nemcsak tagjai, hanem az összes érdeklődő közönség számára. Ezen előadások tárgyát a gazdák választották meg s ezzel az egyesület nemcsak kedvezni akart a közönségnek, de tisztán a helyi viszonyokat kívánta megbeszélés tárgyává tenni s ezzel az előadások érdekességét és értékét emelvi.

S mi az eredmény?

Az, hogy a megkezdett előadásban Deb-

reczen város 4000 gazdájából 8, mond nyolc gazda találta érdemesnek meghallgatni a czukorrépatermelés és a magyar márho neve eséről mondottakat, A többi úgy látszik tisztában van a kérdéssel?

A debreczeni m. kir. gazdasági tanintézet tanári kara nem kötelességből, sem fizetésért, hanem Mezőgazdasági ág iránti lelkesedésből és Debreczen gazdaközönsége iránti előzékenységből évek h o s s z u s o r a vállalkozik az égető gazdasági kérdések megbeszélésére, azok előadására.

És e lelkesedésnek, ennek az önzetlen, minden anyagi érdektől ment előzékenységnek mi a jutalma?

Szegyenletes közöny.

Mit várhat a gazdaközönség, mely ilyen közönyös az érdekeit védő azokat előmozdítani törekvő egyesülettől és a gazdasági tanintézet tanári karától ilyenek után?

Azt, hogy az egyesület vezetősége, mely már-már kezd kifáradni a 33 éves hiabavaló munkában, elkedvetlenedik; a gazdasági tanintézet tanári kara pedig visszavonul arról a térről, melyre a város gazdaközönsége érdekében kilépett.

És mi lesz ennek az eredménye? Az, hogy Magyarország első gazdasági városa az egész ország sajnálkozó csodalkozására elhomályosítja jó hírnét a gazdasági ügyek iránt mutatott közönyösségével! Debreczen város gazdái pedig szegénységi bizonyítványt állítanak ki magukról, akkor mikor országvilág előtt dokumentálják, hogy többre becsülik a politizálást, a kaszinóban, kávéházban. és körökben való időöltést, mint a mezőgazdaság napi kérdéseinek megbeszélését.

A kaszinóknak, köröknek igenis meg kell lenniök, ez társadalmi szükséglet, mely iskolája a korrektségnek és az igazi társadalomnak.

De ne helyeztessék akkor is föléje a gazdasági érdekeknek, mikor azok megbeszélésére hetenként egy-egy órára le kellene a gazdának mondani a kaszinók és körök élvezeteiről.

Sem a gazdasági egyesületnek, sem a gazdasági tanintézet tanári karának nincs kedve kötéllal fogni az érdeklődő közönséget.

De meglehet győződve ró a Debreczen város közönsége, hogy ha ez a két testület is a gazdákhoz hasonlóan közönyös lesz, annak nem ez a két testület, hanem a gazdaközönség fogja kárát látni.

Ugy-e általánosan panaszkodnak, hogy a mezőgazdaság napról-napra nehezebb, válságosabb lesz? Érti ezt mindeu gazda! Erről minden sarkon hosszú beszédeket tartanak.

Hát vajjon nem lenne-e sokkal üdvösebb, ha azok a sarki szónokok gazdatársait összehívnák egy-egy ilyen kérdésnek a hozzá értő szakember, nem pedig a kaszinó vagy kávéházi gazda által való megbeszélésére, e kérdés felderítésénnk meghallgatására.

De nem folytatom tovább;

Eljön majd a debreczeni gazdákra is az az idő, mely a többi magyar gazdat felrángatta kényelmes közönyéből, itt lesz kikerülhetetlenül a keserű kényszerűség. Ez az idő azt a tiszteletreméltó kivételt képező kevés gazdat, kik nem sajnálták és nem szegyenletesen meghallgatni az okos szót, megérteni a jó tanácsot, nem fogja készületlenül találni. De azoknak, kik a maradiságot többre tartják a haladásnál, eszökbe fogja juttatni a mostani állapotot, melyért oda irtam cikkem elejére ezt a szót: szegyenletes közöny.

Ij. Sporzon Pál,

gazd. tanintézeti rendes tanár,
a debr. gazd. egy. titkárja.

A vaskapu hajóvontató berendezése.
A Magyar Mérnök- és Építész-Egyesületben szombaton Hieronymi Károly elnöklété alatt tartott egyetemes ülésén Egan Ede főmérnök a Vaskapu csatornán múlt évi november havában üzembe helyezett hajóvontató berendezést ismertette. Az előadó fölolvasásában első sorban a vontató berendezés létesítése ügyében kiküldött szakbizottság munkálatait tárgyalta és azután részletesen leírta a vontató végző kötélahajtót, a mely a modern technika

minden ismert eszközeivel fel van szerelve és egyszerre 2 darab megrakott 650 tonnás uszály felvontására képes, végül a 660,000 koronába került berendezés vontatási eredményeit ismerette s ezek alapján kimutatta, hogy Magyarország nagy áldozata árán a Vaskapu-csatornán létesített hajóvontatás tekintetében is a berlini szerződéssel reá ruházott terhes feladatnak megfelelt.

Szerkesztői üzenet.

Simkovich János urnak helyben. Sziveskedjék fölkeresni szerkesztőségünket mielőbb, egy Önt érdeklő fontos ügy megbeszélése céljából. Latogatását d. e. 9-től d. u. 1 óráig sziveskedjék megtenni.

Uj S. P. A gazd. egyesület titkárságától tegnap érkezett bozzánk közlésévégett egy cikk. A cikk olyan, melynek tartalma elsősorban érdeklő a mi olvasó közönségünket s éppen azért jogosan adhatunk kifejezést amaz óhajunknak, hogy jövőre minden ilyen téma felvetésénél és nyilvános megvitatásánál ne mi legyünk azok, kik más lapok közlését, kénytelenitessünk reprodukálni. Egyébként az ilyen későn beküldött cikk még annak a hátránynak is ki van téve, hogy idejében nem közölhető. Mai számunkban bozzuk.

Kr. E. Ngának. M. Szigaretten. Kedves dolgozatait akár versben, akár prózában nélkülözi és váránvárja olvasó közönségünk, annyival inkább mert a »D. E.«-ből látják, hogy nem tette le a tollat hanem a muzsával még munkás összekötésben van. Tudadjuk egyszersmind ezt a kedves atyjával is közölni méltóztatásuk, hogy a »Máramaros«-nak mi még egyetlen csere-példányát sem láttuk, pedig ezt személyesen megígéri méltóztatott. Különböztetett legiszteletesebb üdvözlötünket küldjük.

MEGHIVÁS.

Az Érmelléki takarékpénztár

az 1900. évi február hó 18-án délelőtt 9 órakor

Székelyhidon a takarékpénztár üzlethelyiségében

XXVII. évi

rendes közgyűlését

tartja, melyre a t. részvényesek tisztelettel meghívotnak.

A közgyűlés tárgyai:

1. Igazgatóság és felügyelő bizottság évi jelentése.
2. Az 1899. évi zárszámadás és mérleg előterjesztése.
3. 718 forint értékű tizenegy drb. váltó leírása.
4. Tiszta nyeresmény felosztása.
5. Jótékony célokra fordítandó összeg felosztása.
6. Fábry Sándor segédkönyvvezető fizetés felemelés iránti kérvénye.
7. A közgyűlési jegyzőkönyv hitelesítésére két részvényes megválasztása.

FIGYELMEZTETÉS.

1. A közgyűlésen szavazataikat csak azon részvényesek érvényesíthetik, kik saját neveikre szóló és a közgyűlést legalább 30 nappal megelőzőleg neveikre átírt részvényeiket személyesen vagy meghatalmazott részvényes társaik által, a közgyűlés megnyitása előtt az igazoló bizottságnak bemutatják.

2. Az évi mérleg és az erre vonatkozó iratok az intézet helyiségében az üzleti órák alatt megtekinthetők.

Az Igazgatóság.

Női és gyermek felöltők, Szörme áruk, Blouzok,
gyermek ruhák, női kalapok

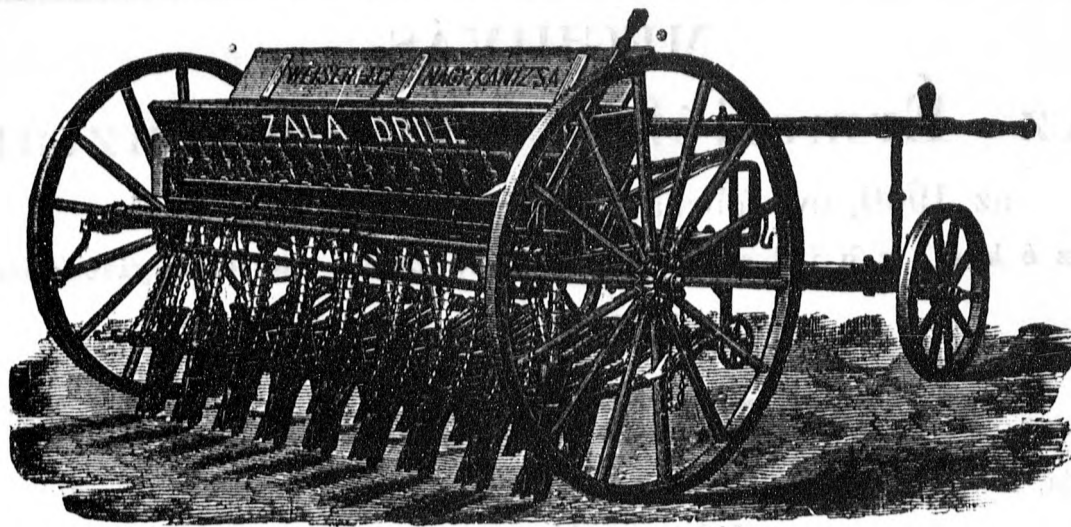
e hó végéig legolcsóbb árakban

kaphatók a

Párisi Divat Áruházban

DEBRECZEN, a főposta mellett.

Nagy raktár béli belépők és virág ujdonságokban.

WEISER J. C.

mezőgazdasági gépgyára

NAGY-KANIZSÁN.

ZALA-DRILL sorvetőgépünk, a melynek elmés ujitásait a nagy közönség már jól ismeri nem szorul külön dicséretre, minden eddigi kiállításon az első díjat nyerte úgy 1897. október 1. a kishéri nemzetközi vetőgép versenyen az

állami arany éremmel lett kitüntetve,

a Maros-vásárhelyi kiállításon és a Hód-M.-Vásárhelyi vetőgép versenyen **az első díjat, aranyérmét nyert,** továbbá figyelmébe ajánlom a gazdaközönségnek egészen

aczelből készített Sack rendszerű egy és két barázdás ekéinket.

Raktáron tartunk: 13—15 és 17 soros ZALA-DRILL vetőgépeket, továbbá rosták, konkolyozók, szecskavágók, répavágók, kukorica morzsolók, ezenkívül minden talajművelő gazdasági eszközöket.

Debreczen, Szikszay-ház a főtőzsde udvarán.

Klein Jakab,
üzletvezető.

Hölgyek figyelmébe!

ELSŐ DEBRECZENI
PLISSÉ és GOUVERIROZÓ INTÉZET

RÓZSA LAJOS

DEBRECZEN, Kistemplom-bazár.

Elvállal **báli ruhákra** való **kelmék, selymek, fodrok, kostümök, secessió ruhák** fodrozását minden divatnak megfelelő redőkben.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.